

Veźměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

K aktuálním sporům mezi kolektivními správci a provozovateli zdravotnických zařízení (lázeňských léčeben) z pohledu platné právní úpravy

Problematika hrazení odměn kolektivním správcům z titulu užití předmětů ochrany (tj. zveřejněných nebo ke zveřejnění nabídnutých autorských děl, uměleckých výkonů, zvukových a zvukově obrazových záznamů) formou provozování rozhlasového či televizního vysílání zdravotnickými zařízeními nabyla v současné době na aktuálnosti v souvislosti s postupem kolektivních správců, kteří začali z hlediska platné české právní úpravy překvapivě soudně vymáhat od některých, pravděpodobně náhodně vybraných provozovatelů zdravotnických zařízení (konkrétně lázeňských léčeben) odměny za užití předmětů ochrany. A to přesto, že zák. č. [121/2000](#) Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve svém ustanovení § 23 zakotvuje výjimku ve prospěch zdravotnických zařízení, podle které se „za provozování rozhlasového a televizního vysílání nepovažuje zpřístupňování díla pacientům při poskytování zdravotní péče ve zdravotnických zařízeních.“ Toto ustanovení se aplikuje obdobně rovněž na ostatní předměty ochrany, nejenom na autorská díla.

Výkladové potíže při aplikaci předmětné výjimky fakticky vyvstávají co do interpretace rozsahu výše uvedené výjimky, konkrétně v tom, zda se výjimka podle ustanovení § 23 autorského zákona vztahuje na zdravotnické zařízení jako celek, popřípadě pouze na jeho jednotlivé místnosti, ve kterých je poskytována zdravotní péče přímo pacientům, popřípadě zda se vztahuje pouze na některé druhy zdravotnických zařízení (např. nemocnice) oproti jiným druhům zdravotnických zařízení (např. lázeňské léčebny). Podle některých názorů by pod výjimku stanovenou v ustanovení § 23 autorského zákona mělo fakticky spadat pouze provozování předmětu ochrany prostřednictvím rozhlasových a televizních přijímačů přímo při samotných výkonech zdravotní péče, tedy například při vyšetřeních, operacích, lůžkové péči v nemocnicích, nikoliv však provozování předmětu ochrany například v čekárnách, společenských místnostech, jídelnách atd. Od lázeňských léčeben však kolektivní správci požadují úhradu odměn nejenom za společenské místnosti, popřípadě za místnosti sloužící k občerstvení jejich pacientů, nýbrž i za samotné pokoje umístěné v lázeňských léčebnách, ve kterých jsou ubytováni tito pacienti (vyplývá například z internetové stránky >>> [zde](#)).

S výše uvedeným názorem se nelze ztotožnit. Podle zákona o péči o zdraví lidu poskytují zdravotní péči „zdravotnická zařízení“ státu, obcí, fyzických a právnických osob v souladu se současnými dostupnými poznatky lékařské vědy. Za „zdravotnická zařízení“ jsou ve smyslu zákona o péči o zdraví

lidu považována zejména zařízení ambulantní péče a nemocnice, zařízení závodní preventivní péče, odborné léčebné ústavy (např. lázeňské léčebny), lékárny a zvláštní dětská zařízení. Nutno zdůraznit, že kromě státních zdravotnických zařízení jsou za zdravotnická zařízení považována rovněž nestátní zdravotnická zařízení registrována podle zákona o nestátních zdravotnických zařízeních, která lze rovněž podřadit pod výjimku uvedenou v ustanovení § 23 autorského zákona. Za „zdravotní péči“ je považována zejména léčebně preventivní péče, která zahrnuje veškerou ambulantní i ústavní péči včetně lázeňské péče, závodní preventivní péče, přednemocniční neodkladná péče a léčebné výživy, poskytování léčiv s výjimkou vyhrazených léčiv prodávaných prodejci těchto léčiv, zdravotnických prostředků, potravin pro zvláštní lékařské účely a dopravu nemocných. Za „zdravotní péči“ se považuje péče poskytovaná jak v soukromých tak i veřejných zařízeních, přičemž není podstatné, zda se jedná o zdravotní péči poskytovanou na základě veřejného zdravotního pojištění nebo zda si tuto péči hradí samotní pacienti. Pacientem se rozumí fyzická osoba, které se poskytuje zdravotní péče.

Výjimka stanovená v § 23 autorského zákona se dle našeho názoru nevztahuje pouze na zařízení nacházející se v místnostech, kde se poskytuje pacientům přímo zdravotní péče. Naopak, tato výjimka by se měla vztahovat i na zařízení umístěná v místnostech, kde se léčení pacienti zdržují, kde jsou umístění/ubytováni, popřípadě na zařízení nacházející se v místnostech, kde čekají na poskytnutí zdravotní péče, tedy na zdravotnická zařízení jako celek, protože pacienti navštěvující tato zdravotnická zařízení je navštěvují *právě* za účelem přijímání zdravotní péče. Tento výklad ustanovení § 23 autorského zákona je rovněž v souladu s ustanovením § 29 autorského zákona, ve kterém zákonodárce upřesnil, že výjimky a omezení práva autorského lze uplatnit pouze ve zvláštních případech stanovených v autorském zákoně a pouze tehdy, pokud takové užití díla i dalších předmětů ochrany není v rozporu s běžným způsobem užití díla a ani jím nejsou nepřiměřeně dotčeny oprávněné zájmy autora. Ani z tohoto ustanovení nelze dovodit, že by zpřístupňování předmětů ochrany pacientům v jiných místnostech zdravotnického zařízení, než ve kterých je poskytována vlastní zdravotní péče, bylo v rozporu s běžným způsobem užití předmětů ochrany a ani jím nejsou nepřiměřeně dotčeny oprávněné zájmy autora. V tomto kontextu lze zdůraznit, že pacienti se do zdravotnických zařízení dostávají *právě* za účelem přijímání zdravotní péče, nikoli za jiným účelem, a pokud jsou jim tedy zpřístupňované předměty ochrany prostřednictvím provozování televizního či rozhlasového vysílání v čekárnách pro pacienty či jiných místnostech, je možné toto provozování podřadit pod pojem „zpřístupnění díla při poskytování zdravotní péče“, který by měl být spíše logicky vykládán ve smyslu „zpřístupnění předmětu ochrany *in s*ouvislosti s poskytováním zdravotní péče.“

S ohledem na výše uvedené máme za to, že **výjimka dle ustanovení § 23 autorského zákona se vztahuje na veškeré typy zdravotnických zařízení jako na celek za předpokladu, že poskytují svým pacientům zdravotní péči.**

Vladislav Jirka, Ph.D.,
advokát

Mgr. Lenka Balková,
advokátní koncipientka

autoři působí v advokátní kanceláři ŠACHTA & PARTNERS, v.o.s. v Praze

[ŠACHTA & PARTNERS, v.o.s.](#)

Radlická 28/663
150 00 Praha 5

Tel.: +420 251 566 005
Fax: +420 251 566 006
e-mail: jurista@jurista.cz

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Právo na přístup ke kamerovým záznamům: střet GDPR, informačního zákona a praxe veřejných institucí](#)
- [Postoupení pohledávky na výživné jako novinka právní úpravy účinné od 1. 1. 2026](#)
- [Jak zahájit provoz mezinárodní letecké linky do České republiky \(EU\): právní požadavky pro aerolinky ze třetích zemí](#)
- [Mimořádné vydržení a vývoj judikatury Nejvyššího soudu](#)
- [Preventivně-sankční funkce náhrady nemajetkové újmy za porušení osobnostních práv pohledem Ústavního soudu](#)
- [Odštěpný závod zahraniční společnosti optikou NIS2: Jak správně určit velikost podniku?](#)
- [Zápis ochranné známky bez komplikací. Klíčem k úspěchu je kvalitní předběžná rešerše](#)
- [Zneužití práva na přístup podle GDPR](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 31. - létající pořizovatel ve světle nového stavebního zákona](#)
- [Právní povaha sítě elektronických komunikací - režim náhrady škody](#)
- [Náhrada ušlého nájemného při předčasném ukončení nájemní smlouvy na nebytové prostory](#)